

vilde det dog virkelig være en besynderlig Forbring at stille til Ministeren, at han i en Lov, hvis Udarbejdelse omtrent er foregaaet paa en Tid, da Landcommunalloven neppe endnu var traadt i Kraft, skulde indsette en Bestemmelse, som var stridende mod, hvad Rigsdagen for ganske kort Tid siden havde vedtaget i en Lov, der, som sagt, først skulde til at træde i Kraft, eller i alt Fald for ganske kort Tid siden var traadt i Kraft. Dersom man i denne Lov vil, som det blev anbefalet ogsaa af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen), indsette Bestemmelser i den Retning, saa vilde man jo enten komme til at tilvebringe en Strid mellem de forskellige kommunale Love, hvad dette Principspørgsmaal angaar, eller ogsaa maatte man komme til, saaledes som i Landcommunalloven, at lade en enkelt Paragraph eller Bestemmelse i den kjøbenhavnske Indkomstskattelov blive gjældende for det hele Land, Landcommunerne medindbefattede; men i sidste Tilfælde vilde man altsaa komme til nu at forandre en Lovbestemmelse, som er vedtagen for omtrent et halvt Aar siden, og som først er traadt i Kraft fra 1ste Januar dette Aar at regne. Dette vilde dog, forekommer det mig, være en høist besynderlig Fremgangsmaade. Overhovedet var Meningen med at vedtage disse Bestemmelser i Landcommunalloven naturligvis den, at man hviende sig for, hvad der fra Ministeriets Side blev antaget om, at disse interkommunale Beskatningsspørgsmaal endnu ikke vare blevne saaledes klarede, at det lod sig gjøre at forlade den Grundvold, hvorpaa man hidtil havde stillet sig med Hensyn til disse Spørgsmaal. Det kan være sandt, at der ikke fra den ærede Indenrigsministers Side paa Sagens første Trin, ved den allerførste Behandling, blev stillet nogen absolut Modstand mod den Tanke, som havde rørt sig hos Udvalgets Medlemmer; men deraf følger jo ikke, at man ikke fra Ministeriets Side senere skulde kunne komme til den Overbeviisning, at Spørgsmaalet i alt Fald ikke endnu var modent til Løsning. Den naturlige Consequens af denne Sagens Stilling vilde da imidlertid være den, at man ogsaa i denne Communallov, som man gjorde i Landcommunalloven, og som det ogsaa fra Regjeringens Side er gjort i den Kjøbstad-

communallov, hvortil der er vedtaget Forslag af det andet Thing, lader Spørgsmaalet om Forandring paa dette Punkt ligge hen til en senere Tid, da det i sin Almindelighed kan blive Gjenstand for en omhyggeligere og modnere Overveelse. — Som jeg berørte før, er det efter min Formening Tilfældet, at den Ordning, som nu for Tiden er gjældende ifølge Loven af 6te Juli 1867 om Landcommunernes Styrelse, den nemlig, at Stattepligten bestemmes efter Personernes Ophold, ikke blot er stemmende med det tidligere Gjældende, men ogsaa i og for sig maa siges at være det Correcte. Jeg maa i den Henseende ganske tiltræde de Ord, der findes i det foreliggende Lovforslags Motiver Sp. 1906 nederst, hvor det hedder, at „det Princip, hvorpaa den kommunale personlige Skat hidtil overalt i Riget har hvilet“, er det, „at Stattepligten afhænger af fast Ophold i vedkommende Commune“. Jeg har tidligere haft Leilighed til selv at udtale mig i denne Retning, men jeg kan ved denne Leilighed ikke undlade at gjøre opmærksom paa det Besynderlige, der virkelig er indtruffet derved, at man ganske faa Aar efter, at Rigsdagen i det Væsentlige har hævet Næringsbeskatningen rundt omkring i Communerne, kommer tilbage til ad en Omvei at indføre en ny Næringsbeskatning. Det, at ville beskatte en Bedrift uden Hensyn til, hvor Personen har sit Ophold, er jo i Virkeligheden slet ikke Andet end en anden, ny Udgave af den gamle Næringsbeskatning. Denne har man for nogle Aar tilbage faaet omtrent slaaet ihjel, men neppe har man opnaaet dette Niemed, førend man begynder paa i Communallovene at arbejde paa at komme tilbage dertil. At Kjøbenhavns Commune, som udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (L. C. Larsen), kunde have megen Lyft til at faae Skat af de forskellige Personer, der boe udenfor Kjøbenhavn, men have deres Bedrift, Næring eller Embedsstilling i Kjøbenhavn, forstaaer jeg overmaade vel fra det kommunale Standpunkt; men jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse i det Hele taget har været noget tilbøielig til saaledes at drage ind under